

DECIZIE

17 decembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători –Liliana Catan și Iurie Diaconu,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, împotriva
deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2014, de către
inculpatul

Melnic Vasile Grigore, născut la
29.03.1951, originar din r-nul Ungheni s.
Zasulenii - Noi și domiciliat în m. Chișinău,
str. Calea Ieșilor 51/5, ap.17,

Termenul de examinare a cauzei:

- prima instanță:13.08.2013-20.03.2014;
- instanța de apel: 11.04.2014-30.06.2014;
- instanța de recurs:19.11.2014-17.12.2014;

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 20 martie 2014, Melnic Vasile a fost condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor sau surselor materiale pentru un termen de 3 (trei) ani.

Conform art. 90 Cod penal s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 5 (cinci) ani.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a constatat că, Melnic Vasile în perioada lunii mai-iunie 2009, avînd intenția dobîndirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere sub pretextul că dorește să procure microbuzul de model „Iveco 4910" cu n/î IL AN 659 pe care Negru Fiodor îl vindea cu suma de 1500 dolari SUA, aflîndu-se la domiciliul ultimului situat în or. Ialoveni, str. Entuziaștilor 56, ducîndu-l în eroare pe ultimul și abuzînd de încrederea acordată, promițîndu-i că îi va transmite în termen de două săptămîni banii, a intrat în posesia automobilului menționat pe care l-a însușit, prin ce i-a cauzat părții vătămate un prejudiciu material în sumă de 16875 lei.

3. Nefiind de acord cu sentința, inculpatul a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, deoarece fapta sa

nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, motivînd că nu a avut intenția de a însuși bunul părții vătămate; în momentul comiterii infracțiunii se afla în arest la domiciliu și nu a încălcat interdicțiile puse în seama sa; nici un martor nu l-a recunoscut pe dînsul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2014, a fost respins apelul declarat ca nefondat, cu menținerea sentinței instanței de fond.

4.1. La adoptarea soluției instanța de apel a relatat că, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinînd probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, ajungînd la concluzia că inculpatul prin înșelăciune a însușit de la partea vătămată Negru Fiodor bunul neachitînd contravaloarea acestuia pînă în prezent.

S-a statuat că inculpatul a acționat cu intenția de a înșela partea vătămată și a însuși bunul acestuia, deoarece primul nu și-a onorat obligațiunile asumate și ulterior se eschiva de la restituirea banilor, invocînd diferite pretexte.

Cercetînd probele cauzei penale, Colegiul penal a conchis că instanța de fond a reținut ca dovedită fapta inculpatului atît sub aspectul elementului material al laturii obiective, cît și al laturii subiective, care în speță îmbracă forma intenției directe și a încadrat corect faptele în infracțiunea de escrocherie prevăzută la art. 190 alin. (2) lit. c) CP, iar afirmațiile inculpatului-apelant nu sunt probate și poartă un caracter declarativ.

La individualizarea pedepsei instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 75 CP și corect a conchis că scopurile prevăzute la art. 61 alin. (2) CP, vor fi atinse prin stabilirea pedepsei cu închisoare, a cărei executare a fost suspendată condiționat, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții legate de gestionarea bunurilor sau surselor materiale, reieșind din faptul că a fost comisă o infracțiune gravă, din motiv cupidant, de către o persoană cu antecedente penale stinse și în lipsa circumstanțelor ce ar atenua sau agrava răspunderea penală.

5. Împotriva hotărîrii menționate a declarat recurs ordinar inculpatul, care solicită casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că nu a săvîrșit infracțiunea incriminată și probele administrate la materialele cauzei nu au fost cercetate corespunzător.

5.1. Asupra recursului ordinar a depus referință procurorul, care a solicitat respingerea acestuia, deoarece argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, iar nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor cauzei, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În recursul său, recurentul nu invocă careva temeii prevăzute la art. 427 Cod de procedură, însă din conținutul recursului rezultă că inculpatul se referă la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărârea judecătorească definitivă.

În speță, Colegiul penal constată că acest temeii de casare nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului menționat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent. Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective.

Reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanța de fond de competența căreia este stabilirea acesteia.

Colegiul penal menționează că, instanțele ierarhic inferioare, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal să fie justă și întemeiată.

Astfel, instanța de apel corect a respins argumentul apelantului despre nevinovăția sa, fiind combătut prin materialele administrate de către instanța de fond și just puse la baza sentinței de condamnare, or reieșind din constatările făcute de către instanța de apel și redată la pct. 4.1 al prezentei decizii, ultima a dat răspunsuri detaliate la argumentele invocate în apel și reflectate la pct. 3 al deciziei.

Prin urmare, Colegiul nu va reține argumentele recurentului precum că acțiunile sale nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate pe art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Reieșind din cele expuse, Colegiul penal reține că, hotărârea recurată corespunde tuturor prevederilor, este legală și întemeiată, iar temeiturile invocate nu persistă în cauză.

Astfel, argumentele invocate de inculpat nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de

recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Melnic Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30 iunie 2014, în propria cauza penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 14 ianuarie 2015.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Iurie Diaconu